

Publicerad 2008-04-23 21:43 av Liva

skrivet i hast, fortsättning följer när andan faller på...

Stig och Kajsa

Stig hade alltid trott sig vara mindre värd än Kajsa. De hade levt tillsammans så länge att han var övertygad om att han var en mycket liten människa i en alltför stor värld. Kajsa var övertygad om detsamma.

När de först träffades, kastade hon sig över honom som en drunknad famlar efter en livboj. Det var i alla fall vad Stigs far, Sten, sade i deras brölloppstal.

Stig var så trygg och hon kände sig nog ganska skör i fyllan och villan. Han var till en början skeptiskt, för att han visste att han var allt annat än trygg, men illusioner kan bedra och han var snart hennes.

De började träffas i hemlighet till deras vänners förtret – de var ju så ”perfekta” för varandra och inte skulle deras ex-partners bli arga inte, hu nej. Men de båda behövde hemlighetsmakeriet för att hålla den imaginära lågan vid liv, lågan som kallades kärlek – något som de båda så desperat önskade.

De tragglade sig igenom ett år då de uppvaktade varandra med tillkämpad mystik och halvsanningar. Sedan lovade de varandra evig trohet i Stadshuset och levde sedan... som man och fru.

Åren gick, Kajsa blev alltmer uttråkad och rastlös och Stig kände sig alltmer otillräcklig och åtrådde henne mer än någonsin. Inte kanske för att han älskade henne, utan för att han inbillade sig att han behövde hennes beundran (som han aldrig hade ägt).

Han krympte, men det gjorde även hon ty hon hade börjat förakta den hon hade blivit.

De fick barn – en dotter och två söner som varken var bu eller bä. När den yngste sonen föddes var läkarna allvarligt oroliga för Kajsas liv – vid det laget hade hon krympt till en tioårings storlek. Efter ett dramatiskt kejsarsnitt bestämde hon sig för att aldrig mer idka könsumgänge med Stig, vilket förmodligen hade varit omöjligt i alla fall vid det laget - den lycklige fadern var då lika liten som en femåring och kunde knappt hålla sin nyfödde son.

Sonen växte ikapp Kajsa när han var sju år gammal och Stig hade då svårt att ta sig över de höga trösklarna. Den äldste sonen hade knåpat ihop ett litet sele gjort av skosnören som han fäste kring sin fars kropp. Douglas, familjens strävhåriga tax, fick i uppgift att lyfta Stig över hemmets hinder.

En del folk i staden tyckte att det var märkligt att barnen växte som vanligt folk, medan andra inte tyckte att det var något konstigt med det – ”det var ju psykiska besvär” Kajsa och Stig led av.

När den äldste sonen började på universitetet och det yngsta barnet slutade på högstadiet var Kajsa i samma storlek som en tvååring. Hon hade slutat att krympa några år tidigare då hon hade fått arbete som skyltdekoratör i stadens bageri, och hennes självkänsla som frodades av detta viktiga jobb, gjorde nästan att hon började växa. Men bara nästan.

Stig var vid det laget i samma storlek som en tennsoldat. De bestämde sig då för att gå i familjerådgivning - ett nytt påfund i kommunen som snart sponsrades av det sociala när de mötte det bekymrade gifta paret. Stig och Kajsa började att gå två gånger i veckan, men blev snart rädda att gå fem då Stig hade krympt ytterligare en millimeter efter två månaders sessioner.

En månad senare hade ännu ingen förbättring skett. En samvetsgrann socialtant som oroade sig för att Stig skulle försvinna helt (vilket skulle se väldigt dåligt ut i deras statistik), kontaktade familjeterapeuten och bad honom ta till vilka okonventionella metoder som helst för att förhindra parets fortsatta krympning. Terapeuten, som var en välmenande och förtvivlad man, bad därför att få träffa Stig och Kajsa i enskilda samtal, där han svettades och besvärad rädde dem till otrohet. Han menade att få metoder kunde återställa en människas självförtroende som en attraktiv människas bekräftelse.

Kajsa förkastade förslaget direkt, då hon menade att hon varken hade tid eller ork över åt något så krävande när hennes jobb var så fodrande.

Stig blev först konfunderad och krävde att se terapeutens diplom. När han halade upp det, blev Stig tyst, för få saker imponerade på honom som utbildning. Han var ändå till en början förskräckt över hans förslag, men då han en morgon vaknade och inte längre kunde klättra upp ur sin säng (som bestod av en stoppad tändsticksask), så bestämde han sig för att göra slag i saken och följa terapeutens råd. Men detta var på intet vis en lätt sak – det fanns mycket få kvinnor i Stigs storlek.

Stig visste att det fanns ett kvinnohus i staden, där misshandlade och ledsna kvinnor bodde och drog därför slutsatsen att många utav dem rimligtvis måste vara i hans egen storlek. Problemet var att ta sig dit – hans trogna vän Douglas hade på äldre dagar och med allt sämre syn börjat jaga Stig i tron om att han var en insekt.

Efter många funderingar kring detta problem, kom han på det självklara: att be terapeuten om hjälp. Men terapeuten satte sig bestämt emot förslaget eftersom han tyckte att det var både omoraliskt och oetiskt att utnyttja de stackars kvinnorna i kvinnohuset. Stig brydde sig i takt med sin egen krympning allt mindre om vad som var ”omoraliskt” och bestämde sig för att satsa allt på ett kort.

Han bestämde sig för att få en tjuvlift av mjölkbudet på morgonen, men den historien är alltför tråkigt att dra här – det räcker gott med att säga att han kom dit, någorlunda välbehållen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Liva med Poeter.se id #22724 innehar upphovsrätten